

ga je madžarska vlada dala zapreti in njegov madžarski škof ga je celo odstavil. Opisal je grozne razmere, v katerih žive Slovaki. Sklenil je svoj govor z besedami: Stari Evropeji preti vsled brezverstva, razdanosti in nasilstva nevarnost, da se potopi v lastni krvi. Kristusovi veri zvesto Slovanstvo ji bodi rešnik! Poslanec Barvinski je sporočil pozdrav stanislavskega škofa in naposled je še spregovoril v poljskem jeziku superior lazaristov iz Varšave.

Polni vneme za sveto stvar smo se razšli vsak na svoj kraj iz slavnega Velehrada.

Politični ogled.

— **Stajerski deželni zbor** bo zboroval baje od 15. septembra do 5. oktobra. Nemški liberalci se strasno upirajo morebitni volilni preosnovi, ki bo tudi na dnevnem redu.

— **Macedonija.** Vedno prihajajo nova poročila o pobojih in vstajah, o umorih in požigih v macedonski pokrajini. Vsak dan čitamo o novih grozodetstvih, ki jih uprizarjajo grške, bolgarske, srbske, albanske in vlaške čete. Dasi so vesti mnogokrat pretirane, vendar če so le malo resnične, nam morajo že zadostno predstavljati krvav in neznosen položaj macedonskega prebivalstva. Kakor beremo vedno o vstaškem gibanju, tako prihajajo tudi vedno poročila o preosnovah v Macedoniji. Vsak dan prinese ta ali oni časopis taka poročila, ki jih nameravajo tuje države uvesti. In kdor bi čital le poslednje, bi bil prepričan, da vlada in mora zavladati na Balkanu mir in red. Toda temu žal ni tako. Vse te preosnove so le na papirju, vsi načrti ostanejo le njihovim osnuteljem znani in Macedonije še videli niso in je najbrže dolgo časa tudi ne bodo. Macedonsko vprašanje je pa toliko težje, ker tu ne prebiva samo en narod, ampak cela cela dežela je obljubena od najrazličnejših sovražnih plemen. Po večini je prebivalstvo sicer slovansko, namreč srbsko in bolgarsko, toda primešano je toliko tujih narodnosti, da je slovanski živelj v vedni nevarnosti. Ker pa vse te različne narodnosti ne morejo pričakovati pomoči od tujih držav, zato si pomagajo same in morijo vse drugorodce. In tako se uničujejo in slabe ti narodi sami. Življenje in premoženje je v vedni nevarnosti; zato ni čudo, da se je v zadnjem času izseljevanje v Ameriko gorostasno povečalo. Turška vlada pa tudi ničesar ne stori, da bi zabranila to izseljevanje, ker je njenja, da ravno najbolj revolucionarni elementi zapuščajo domovino. Zato upa Turčija, da ravno izseljevanje oslabi vstaško moč in pusti turški vladi popolnoma svobodne roke. Sicer je pa z preosnovo zelo težko. Da bi se postavila Macedonija pod čisto tuje nadzorstvo, se je bati, kaj se sčasoma tudi popolnoma odtrga od Turčije, in tega ravno države nečejo. Da bi pa Turška sama skrbela za red, je pa preveč domoljivo. In vendar je tako krvavo potreba preosnov, ki bi jamčile ljudstvu vsaj za varnost življenja.

— **Trgovinska pogodba s Srbijo.** Trgovinska pogajanja med Srbijo in našo državo še sedaj niso privedla niti k najmanjšemu cilju in zato so dobili srbski odposlanci iz Belgrade obvestilo, da srbska vlada ne more ničesar več popustiti. Pogajanja glede pogodbe se zato nadaljujejo šele v septembru. Tudi dočasne ureditve trgovinskih razmer med obema državama ni mogoče priti.

— **Madžarska pravičnost.** V Miavaru na Ogrskem je obsodila sodnija dva slovaška učitelja na 15 dni zaporu in 200 K denarne kazni, ker sta okinčala svoje sobo s slovaškimi traki.

ter jih deni v lonec. Potem prinesi prt, da bodeva lonec pokrila; vse drugo imam sam!

France gre in opravi natanko, kakor mu je naročil deseti brat. Prinesel je poln lonec križakov, šmarnih petic in še druge srebrnine. S tresočo roko postavi na mizo pred deseto dete vse svoje imetje v gotovini.

Ko je bilo vse urejeno, prične biti kladivo dvanaajsto uro.

Sedaj pa le tiho bodi, šepetne deseti brat Francetu in prične denarje križati. Iz žepa vzame steklenico, napolnjeno z nekim oljem. Iz nje vlije nekoliko kapljic na denarje, vzame črno knjigo in začne mrmraje čitati. Pri tem poslu je kremžil svoj obraz tako čudno, da so se Francetu lasje ježili, in je menil, da vidi samega „Bog nas varuj“ pred seboj.

Ko je bilo žegnovanje denarjev dokončano, vzame deseti brat prt, zadela lonec in naroči Francetu, da ne sme celih štirindvajset ur nihče pogledati v ta lonec. „Sicer zginejo denarji“, pristavi skrivnostno.

Nato sedita in kramljata France in deseti brat precej dolgo. Okoli treh pa začne nenadoma deseti brata zob boleti. Strašno prične javkati in se prijemati za glavo.

France ga izprašuje, kako mu more pomagati. Deseti brat mu odvrne, da mu more bolečine uto- lažiti edino le kontrobutarski tobak. — Pa tega gotovo nimate, pravi on dalje, za to mi ne morete pomoči.

Res, da ga nimam doma, pravi France, pa ga lahko dobim. Pri sosedu se gotovo dobi. Čakajte, grem ga precej iskati.

France hitro vstane in odide. Ko se vrne, privleče iz žepa dva velika lista duhana. Deseti brat

— **Zenske občinski odborniki**, pa ne pri nas, ampak na Angleškem so sklenili postaviti, da je vsaka ženska, ki ima volilno pravico v občinski zastop, lahko tudi izvoljena v odbor.

Mala politična naznanila.

Dne 1. avgusta. Na Ogrskem se snuje nova framašonska stranka, ki se imenuje radikalna. — Med Srbijo in Turčijo se je sklenil dogovor, da si pomagata proti sovražnikom. — V Maroku v mestu Casablanca so umorili devet Evropejcev ter oropali vse trgovine Evropejcev, ker so Francozi zidali v Casablanci svojo trdnjavo. — V Makedoniji Turki uspešno zasledujejo grške in bolgarske čete. — Na Južnem Tirolskem so napadli tamošnji italijanski prebivalci izzivajoče nemške turnarje. Vsled tega je seveda v nemškem taboru še vedno velik krik. — V Inomostu so napadli za maščevanje Nemci italijanske trgovine. — Japonci so razorožili s silo korejske vojake. — Francoski ministrski predsednik Klemence je prišel v avstrijsko kopel Karlovi vari.

Dne 2. avgusta. Cesar je imenoval bivšega justičnega ministra Ruberja predsednikom najvišjega sodišča. Dobro znamenje zanj je, da ga napadajo judovski in nemškonacionalni časniki. — Vsled pobojev v Maroku (Casablanka) so pokonec vse prizadete velevlasti. — Angleški kralj Eduard obišče dne 15. avgusta našega cesarja v Ištu. — Med korejskimi in japonskimi četami se je vnel hud boj, predno so se Korejci dali razorožiti.

Dne 3. avgusta. Ruski car Nikolaj in pa nemški cesar Viljem sta se sešla v Svinemünde, da se baje pogovorita o ruskih razmerah. — Ljubljanski župan Hribar je potrjen od cesarja in bil danes zaprisežen. — Siamski cesar, ki potuje po Evropi, je sedaj došel na Nemško. — V Varšavi na ruskem Poljskem je bilo obsojenih 67 revolucionarjev, eden na smrt, drugi pa na prisilno delo od 5 do 15 let.

Dne 4. avgusta. Kralja dežele Anam, ki je pod francosko nadvlado, so Francozi zaprli, ker je uganjal strašne grozovitosti. — Nižjeavstrijski deželni zbor je sklican za 5. septembra. Na dnevnem redu je tudi volilna preosnova. — Bolgarski kralj se je pripeljal danes v avtomobilu v Išt in obiskal našega cesarja.

Dne 5. avgusta. Krščansko-socialna stranka za Tirolsko je imela strankin shod v Inomostu. Pripravlja se na deželnozbornske volitve. — Francoska vlada je odposlala dva križarja, in angleška enega v Casablanko v Maroku, da ščitijo Evropejce. — Iz Portugalske poročajo, da se je vrnil mir v dežel. — Včeraj so priredili delavci v Budimpešti na Ogrskem več volilnih shodov, na katerih so zahtevali splošno in enako volilno pravico. — Češki agrarci zahtevajo, da se pri pogodbi z Ogrsko varujejo kmečke koristi. — Danes je odposlata tudi španska vlada enoj topničarko v Casablanko. — Na Ruskem v Pjatogorsku so revolucionarji ustrelili bivšega generalnega guvernerja v Odesi, generala Karangorova. — V Rigi na Ruskem so se v ječi zastrupili štirje revolucionarji, katere so nameravali drugi dan obesiti. — Francozi nameravajo v sredo zvečer zasedeti Casablanko. Maročani pa pretijo, da bodo vse Evropejce poklali, ako se izkrcajo francoski vojaki. Tudi v drugih marokanskih mestih so se pojavili nemiri proti Evropejcem.

ju zgrabi z obema rokama in brž dene polovico peresa v usta. Nato se vleže v postelj in kmalu začne prav dobro smrčati, znamenje, da mu je duhan hitro vtolajil zobne bolečine.

France pa vzame zavezani lonec in ga nese v svojo spalnico. Tudi on se vleže; toda njegaj ne zaziblje sladki sen. Celo noč misli na svojo bogatijo in na pomnožene srebrnjake.

Zjutraj se poslovita tujca čarovnika pri Francetu in hitro odideta iz vasi.

Ko so tesarji drugo jutro zlezli iz svojih ležišč in razpostavili svoje orodje po dvorišču, povprašujejo Franceta, česa naj se najprej lotijo. Toda France jim ni nič kaj pametno odgovorjal; nekam zmedeno je govoril.

Čudno se jim je zdelo, kako je to, da je gospodar danes tako budalast. Pustili so ga pri miru in delali, kakor so vedeli in znali.

France pa ni imel nič pokoja; vedno ga je skrbelo in nekaj peklo. Vsako četrt ure je šel gledat v spalnico, ali še stoji oni lonec tako, kakor poprej. Vselej ga je nekaj opominjalo, naj odgrne lonec in pogleda vanj. Toda premagoval je to skušnjavo celo dopoldne.

Ko udari dvanajst, prime s strahom za motvoz in odveže prt. Polagoma ga privzdigne in pogleda noter.

Pa, oj groza! Ne blesti se v solnce suho srebro, marveč prikaže se samo sivo — kamenje. Prvi hip meni, da se je zmotil; pomane si svoje oči in zopet pogleda. Pa prav isti prizor se mu pokaže, kakor poprej.

Kakor besen skoči na dvorišče in prične klicati na pomoč. Tesarji se osupnili pogledujejo, je li ob-

Razne novice.

* **„Stajere“** — nemški list. V državnem zboru se je vsenemec Malik toplo zavzel za „Stajerca“, ga visoko povzdigoval ter ga hvalil, da je to nemški, a v slovenskem jeziku pisan list. Poslanec Malik je v državnem zboru letos zelo ostro govoril proti cesarski hiši, proti Avstriji in se je izjavil zopet, da se Avstrija podvrže Nemčiji. Vse to poštene „Stajere“, pri katerem se samo v uvodnih člankih vsaki mesec enkrat „jasni“, modro zamolči!

* **Češka katoliška stranka** je padla pri celjski klepetulji „Domovini“ v nemilost, ker je prišlo v Hsinu do pretepa med njeni in rdečkarji ter liberalno gospodarsko stranko. „Domovina“ je spoznala, da je sedaj „vera“ v nevarnosti! Ko pa so hodili najeti in napiti agitatorji iz znanih nam trgov kakor roparji po Roblekovem in Ježovnikovem volilnem okraju, ko so strašili, lagali, zmerjali vro kmečko naše ljudstvo, ko so pretili celo življenju naših pristašev, takrat seveda „vera“ ni bila v nevarnosti, ampak takrat je govorila „narodna zavednost.“

* **Poslanec Markhla** so poklicali naši liberalci v rogaškem okraju na pomoč, ko je maja tamkaj tako hudo poklestila toča. Hoteli so na ta način proti dr. Korošcu agitirati. Toda dr. Korošec je takoj v začetku državnega zbora vložil predlog, za vse občine okraja brez izjeme, kako se je v njih volilo, ter označil škodo, kakor so mu jo te občine same napovedale. Kaj pa je storil Markhl? Izbral je za svoj predlog le nekatere občine ter navedel škodo, ki je mnogo manjša, nego jo je napovedal dr. Korošec. Seveda bo vlada rajši verjela manjši škodi, ker ji je treba potem manj plačati. Prebivalci pa se naj zahvalijo za to pri Markhlu in liberalni stranki. Omenimo, da je dr. Korošec zaradi toče v okraju rogaškem vsakokrat vložil nujni predlog, kadar je bil okraj po toči prizadet. Ob enem se je v proračunskem odseku odločno pritožil proti počasnemu postopanju okrajnih glavarstev.

* **Otročja politika.** Nedovršeni dijaki pri „Nar. Listu“ se jezijo kakor mladi otročaji, da so poslanci Slovenske kmečke zveze stavili v državnem zboru več predlogov nego Hribarjevi senci Roblek in Ježovnik. Nam ne pride niti na misel, da bi vsled tega Robleku in Ježovniku kaj očitali. Saj nihče ni več od njih pričakoval, celjski dohtarji sami ne! Nadalje se študentje v „Narodnem Listu“ tolažijo, da sta Roblek in Ježovnik pač vsekakor bolj narodna, ker sta stavila predloge in vprašanje za uradnike. Smešno! Ali so samo uradniki, narodni, naši kmetje pa, za katere so delali poslanci Slovenske kmečke zveze, ne spadajo k narodu?

* **Veliko neamnost** je znil „Narodni List“, ko je napadel dr. Korošca, ker se je v državnem zboru zanimal tudi za izvršenje železnice Polzela-Kamnik. Roblek v tem oziru pač ni svoje dolžnosti storil in kdor pozna razmere, se mora le smejati „Narodnemu Listu“, ki neumno izgovarja Robleka, češ, Roblek ni nič storil, ker je znal po Hribarju, (kojega senca je), da je v železniškem svetu železnica že sklenjena. Železniški svet lahko sklene na tisoče železnic, vsled tega še nobena ne bo zidana, ker železniški svet nima nikakoršne postavodajalne moči. Stvar mora v državi in zboru, in to je storil dr. Korošec. Pri tem delu dr. Korošca tudi ne bo motila otročja opazka v „Narodnem Listu“, da je železnica v Roblekovem okraju. Slovenska kmečka zveza in njeni poslanci bodo skrbeli za vse okraje, kjer je kaka zadeva na korist kmetom in pri tem ne bodo nikdar hodili po svete h gospodom študentom okoli „Domovine“ in „Narodnega Lista“. Dejstvo pa ostane, da

norel, ali kaj mu je. Grede k njemu in ga povprašujejo, kaj se je pripetilo.

Ječfaje pripoveduje, kako sta ga goljufala ona dva sleparja, in jih prosi, naj hitro grede na vse strani vprašat, kam sta oha šla, da še dobe zvite tatove.

Enemu še posebej naroči, naj hitro vzame konja in hitro jezdi k meni, da mu pomagam iskati potepuhov.

Hitro se razkrope po vasi, in kmalu poizvedo, na katero stran sta krenila tatova.

Zalostno novico zvem tudi jaz. Godrnjal sem seveda, ko je prišel odposlanec k meni ter me prosil, da bi šel tatova iskat.

Saj sem mu pravil in sem mu trobil, da za tatove hrani svoje kebre. Zdaj pa ima, telega nesrečna, ker si ne da prav nič dopovedati. — Tako sem se jaz jezil.

Toda kmalu me je morala miniti jeza. Pričrtil sem si podveze pri hlačah, potegnili škornje čez kolena, djal na glavo širokokrajni klobuk, in hajdi za tatovi!

Z menoj sta šla tudi dva tesarja. Hitro smo stopali, pa vendar nismo mogli doiti desetega brata in njegovega spremljevalca; mudilo nas je vedno poizvedovanje, kam sta krenila.

Že smo hodili celo popoldne; solnce se je jelo skrivati za bližnje gore.

Tesarja se pričneta zgovarjati, da se bosta vrnila, ker nimata nič upanja, da bi kaj dobili. Tudi menita, da je nevarno, po noči hoditi v teh samotnih krajih.

(Konec prihodnjic.)